LIETUVOS BANKO TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO DIREKTORIUS

SPRENDIMAS DĖL X. X. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO

2026-06-26 Nr. 429-228
Vilnius

Lietuvos bankas gavo prašymą išnagrinėti vartojimo ginčą, kurio šalys yra X. X. toliau – (pareiškėjas) ir AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas).

Sprendimo santrauka[1]

Ginčas kilo dėl draudimo išmokos, atlyginančios žalą, kurią pareiškėjas patyrė dėl per eismo įvykį apgadintos tvoros (toliau – Įvykis), dydžio. Nustatyta, kad byloje esantys įrodymai pagrindžia, jog draudikas, vadovaudamasis transporto priemonių valdytojų privalomąjį civilinės atsakomybės draudimą reglamentuojančiais teisės aktais, tinkamai atlygino tvoros remonto išlaidas.

N u s t a t y t a:

Esminės faktinės kilusio ginčo aplinkybės

2026 m. sausio 1 d. pareiškėjas draudikui pranešė, kad Įvykio metu vairuotojo, kurio civilinę atsakomybę pagal transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartį yra apdraudęs draudikas, valdomas automobilis dėl slidžios kelio dangos atsitrenkė į pareiškėjui priklausančią tvorą, buvo „išverstas tvoros kuoliukas bei vieno segmento tvoros tinklas“.

2026 m. sausio 2 d. pareiškėjas pateikė draudikui Įvykio vietos nuotraukas ir (duomenys neskelbtini) 2026 m. sausio 1 d. PVM sąskaitą faktūrą Nr. (duomenys neskelbtini) 580,80 Eur sumai už laikiną tvoros remontą.

2026 m. sausio 29 d. draudiko atstovas apžiūrėjo apgadintą tvorą, atliko detalius jos matavimus ir šiuos duomenis užfiksavo nuotraukose.

2026 m. sausio 30 d. draudikas, remdamasis surinktais duomenimis ir UAB „Smart claims“ parengta Lokaline sąmata (toliau – Žalos sąmata), informavo pareiškėją apie priimtą sprendimą atlyginti pareiškėjui 580,80 Eur laikino tvoros remonto išlaidas ir išmokėti 685,92 Eur draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjo dėl Įvykio patirtą žalą.

Pareiškėjas su apskaičiuota draudimo išmokos suma nesutiko. Draudikui netenkinus pareiškėjo pretenzijų, šis kreipėsi į Lietuvos banką, prašydamas išnagrinėti kilusį ginčą.

Ginčo reikalavimai

Įpareigoti draudiką išmokėti pareiškėjui papildomą 3 804,10 Eur draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjo dėl Įvykio patirtą žalą, ir atlyginti pareiškėjui pakaitinių patalpų nuomos išlaidas.

Ginčo šalių pateikti paaiškinimai

Pareiškėjas nurodė, kad draudikas netinkamai įvertino pareiškėjo dėl Įvykio patirtą žalą, todėl netinkamai apskaičiavo draudimo išmokos dydį. Pareiškėjo teigimu, per Įvykį buvo apgadintas ne paprastas tvoros segmentas, o dvivėriai vartai su užrakinimo funkcija, „užtikrinantys patekimą į teritoriją ir du garažus“, tačiau šios aplinkybės draudikas neįvertino. Pareiškėjas nurodė, kad dėl apgadintos tvoros, patekimas į garažą yra ribotas, todėl jis planuoja nuomotis pakaitines patalpas.

[1] Santraukoje pateikiamas tik trumpas nagrinėto vartojimo ginčo apibendrinimas. Norint suprasti ir (ar) įvertinti sprendime aptariamas aplinkybes, sprendimo dėl šio ginčo esmės pagrindus ir motyvus, būtina tinkamai susipažinti su viso sprendimo turiniu.

Draudikas atsiliepime prašė pareiškėjo reikalavimus atmesti kaip nepagrįstus. Draudikas nurodė, kad surinkti duomenys pagrindžia, jog per Įvykį buvo apgadintas tik paprastas metalinis tvoros segmentas, o ne varstomi vartai su užrakinimo funkcija. Draudikas nurodė nustatęs, kad nėra jokių požymių, jog už tvoros esantis garažas būtų intensyviai naudojamas, dėl to pareiškėjo teiginiai, kad dėl apgadintos tvoros jam būtina nuomotis kitas patalpas, vertintinas kritiškai. Draudikas pabrėžė, kad atlygino pareiškėjui laikino tvoros remonto išlaidas, todėl pareiškėjas turėjo galimybę tvoros laikiną remontą atlikti taip, jog patekimas į garažą nebūtų ribojamas. Draudikas nurodė tinkamai įvertinęs visus administruojant žalą surinktus duomenis apie Įvykį ir pagrįstai apskaičiavęs draudimo išmokos dydį.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Lietuvos bankas ginčo nagrinėjimo proceso metu neatlieka Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 42[1] straipsnyje reglamentuotų patikrinimų, skirtų faktinėms aplinkybėms, susijusioms su Lietuvos banko priežiūrimo finansų rinkos dalyvio galimu Lietuvos banko kompetencijai priskirtų teisės aktų reikalavimų pažeidimu, nustatyti ir įvertinti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Teisinis vertinimas

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina įvertinti, ***ar draudikas tinkamai nustatė draudimo išmokos, atlyginančios pareiškėjo dėl Įvykio patirtą žalą, dydį.***

Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomasis draudimas reguliuojamas Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo (toliau – TPVCAPDĮ) ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų (Eismo įvykio metu padarytos žalos administravimo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklių[2] (toliau – Taisyklės) ir kt.) nuostatomis.

TPVCAPDĮ 2 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta, kad draudžiamasis įvykis – tai transporto priemonės, kuriai pagal šio įstatymo nuostatas nustatyta draudimo prievolė, valdytojo civilinę atsakomybę, naudojant transporto priemonę pagal šio straipsnio 18 dalį, lėmęs eismo įvykis, kuriam įvykus pagal šį įstatymą turi būti išmokama draudimo išmoka. Pagal TPVCAPDĮ 2 straipsnio 5 dalį, eismo įvykio žala laikoma per draudžiamąjį įvykį padaryta žala nukentėjusio trečiojo asmens turtui, jo sveikatai ir (arba) žala, atsiradusi dėl nukentėjusio trečiojo asmens gyvybės atėmimo, ir (arba) neturtinė žala ar žala, kuri atsirado vėliau kaip eismo įvykio pasekmė.

TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta žalos dydžio nustatymo taisyklė: turtui padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas arba šio įstatymo 17 straipsnyje nurodytais atvejais – Biuras, vadovaudamasis įgaliotų asmenų ir (ar) turto vertinimo ataskaitomis, dokumentais, kuriais įrodomos padarytos žalos aplinkybės, faktas ir dydis, nuotraukomis, vaizdo įrašais.

Pagal Taisyklių 15 punktą, žalos dėl turto sugadinimo, kai jį remontuoti ekonomiškai tikslinga, atlyginimo dydis nustatomas pagal turėtas sugadinto turto remonto išlaidas, būtinas turto rinkos vertei iki eismo įvykio atkurti. Jeigu nukentėjęs trečiasis asmuo turto neremontuoja, atlyginamos apskaičiuotos būtinosios turto remonto išlaidos (be PVM) sugadinto turto rinkos vertei iki eismo įvykio atkurti, kurias sudaro remonto darbų vertė, dažymo darbų vertė, keičiamų detalių ir (ar) dalių vertė (sumažinant išlaidas keičiamų detalių ir (ar) dalių nusidėvėjimo verte), dažymo medžiagų vertė, taip pat sugadinto turto transportavimo, saugojimo, techninės ekspertizės ir kitos papildomos išlaidos. Būtinosios remonto išlaidos apskaičiuojamos pagal vidutinius darbų ir keičiamų detalių ir (ar) dalių įkainius, atitinkančius technologijos lygį, vadovaujantis rekomenduojamais laiko normatyvais, nustatytais specializuotose remonto išlaidų apskaičiavimo programose.

TPVCAPDĮ 19 straipsnio 6 dalyje nustatyta, jog atsakingas draudikas ar Biuras moka nukentėjusiam trečiajam asmeniui tik įrodymais pagrįstos žalos dydžio išmoką, neviršijančią šio

[2] Patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795 (Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2024 m. liepos 24 d. nutarimo Nr. 626 redakcija).

įstatymo 11 straipsnyje nustatytų draudimo sumų, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos atlyginimo.

Iš bylos duomenų matyti, kad per Įvykį buvo apgadinta pareiškėjui priklausanti tvora. Draudikas, apžiūrėjęs apgadintą turtą, įvertinęs pareiškėjo pateiktas po Įvykio darytas nuotraukas, laikino tvoros remonto išlaidas pagrindžiančius dokumentus ir kitus surinktus duomenis, vadovaudamasis Žalos sąmata, atlygino pareiškėjui 580,80 Eur laikino tvoros remonto išlaidas ir išmokėjo 685,92 Eur draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjo dėl Įvykio patirtą žalą (būtinąsias pažeisto tvoros segmento ir stulpų remonto išlaidas).

Pareiškėjas teigia, kad draudikas netinkamai įvertino pareiškėjo dėl Įvykio patirtą žalą, todėl netinkamai apskaičiavo draudimo išmokos dydį. Pareiškėjo teigimu, per Įvykį buvo apgadintas ne paprastas tvoros segmentas, o dvivėriai vartai su užrakinimo funkcija, „užtikrinantys patekimą į teritoriją ir du garažus“. Pareiškėjas kelia reikalavimą draudikui išmokėti papildomą 3 804,10 Eur draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjo dėl Įvykio patirtą žalą, ir atlyginti pareiškėjui pakaitinių patalpų nuomos išlaidas. Pareiškėjas savo reikalavimą grindžia (duomenys neskelbtini) 2026 m. sausio 28 d. Kapitalinio tvoros / funkcinių dvivėrių tinklinių vartų atstatymo sąmata (toliau – Pareiškėjo sąmata), kurioje apskaičiuota tvoros remonto kaina iš viso sudaro 4 490 Eur.

Visų pirma, pastebėtina, kad pareiškėjas, pranešdamas draudikui apie Įvykį, nurodė, jog „išverstas tvoros kuoliukas bei vieno segmento tvoros tinklas“. Pareiškėjas nenurodė, kad būtų apgadinti varstomi tvoros vartai su užrakinimo funkcija.

Iš bylos duomenų matyti, kad draudikas, remdamasis surinktais duomenimis, nustatė, jog varstomų ir rakinamų vartų apgadintoje tvoros vietoje įrengta nebuvo. Remdamasis *Google Maps Street view* duomenimis, draudikas nurodė, kad tvora buvo įrengta ne vėliau kaip 2012 m. Draudiko pateikti duomenys pagrindžia, kad tiek 2012 m., tiek vėlesnėse *Google Maps Street view* tvoros nuotraukose matyti, jog toje vietoje, kur tvora buvo apgadinta Įvykio metu, buvo įrengtas tik paprastas tvoros segmentas, o ne rakinami tvoros vartai.

Draudikas nurodė, kad buvusių tvoros vartų požymių nematyti nei pareiškėjo pateiktose iškart po Įvykio darytose nuotraukose, nei draudiko atstovo apžiūros metu darytose nuotraukose. Draudiko teigimu, atstovas, apžiūrėjęs Įvykio vietą, nustatė, kad apgadintoje tvoros vietoje varstomų ir rakinamų vartų nėra. Dėmesys atkreiptinas į tai, kad pareiškėjas į bylą taip pat nepateikė objektyvių įrodymų, jog per Įvykį buvo apgadintas ne paprastas tinklinės tvoros segmentas (kaip pats pareiškėjas buvo nurodęs draudikui iš pradžių, pranešdamas apie Įvykį), o varstomi ir rakinami dvivėriai tvoros vartai.

Atsižvelgiant į tai, kas pirmiau nurodyta, darytina išvada, kad Žalos sąmatoje, kuria vadovaudamasis draudikas nustatė draudimo išmokos dydį, pagrįstai nebuvo vertinama varstomų ir rakinamų tvoros vartų remonto kaina, nes byloje nėra objektyvių duomenų, kad Įvykio metu tokie vartai egzistavo ir buvo apgadinti. Atitinkamai laikytina, kad draudikas, nustatydamas draudiko išmokos dydį, pagrįstai nesivadovavo Pareiškėjo sąmata, į kurią, be kita ko, yra įtraukti ir tokie darbai kaip „užrakinimo mechanizmo montavimas“, „vartų sureguliavimas“ ir kt. Įvertinus byloje esančių duomenų visumą, darytina išvada, kad, draudiko atstovui apžiūrėjus apgadintą tvorą ir atlikus detalius apgadintos tvoros matavimus[3], draudikas, jais remdamasis, pagrįstai vertino tik metalinio tinklo tvoros segmento ir pažeistų tvoros stulpų būtinąsias remonto išlaidas bei tinkamai nustatė mokėtinos draudimo išmokos dydį.

Dėmesys atkreiptinas į tai, kad draudikas, vadovaujantis transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomąjį draudimą reglamentuojančių teisės aktų nuostatomis, kai turtas yra remontuotinas, privalo atlyginti tik per Įvykį apgadinto turto būtinąsias remonto išlaidas, reikalingas turtui atkurti į tokią būklę, kokia buvo prieš pat Įvykį, tačiau ne išlaidas turtui pagerinti ar pakeisti turto funkcionalumą (pvz. įrengti vartus vietoje paprasto tvoros segmento).

Nors pareiškėjas kreipimesi nurodė, kad draudikas Žalos sąmatoje nepagrįstai vertino, jog apgadintas tik 4,5 metro ilgio tvoros segmentas (pareiškėjo teigimu, apgadintas tvoros segmentas sudaro 7,5 metro), tačiau draudikas nurodė nustatęs, kad „kairioji tvoros konstrukcijos dalis (žiūrint nuo gatvės) yra sudaryta tik iš pintos vielos tinklo, todėl įvykio metu ji atsikabino nuo stulpo ir nukrito garažų link bei buvo panaudota „laikinajam remontui“ <...>. Dešinioji tvoros konstrukcijos dalis turi metalinius stulpus ir pintos vielos tinklą įrėminančius profilius (jie ir buvo sugadinti įvykio metu), todėl tiek AB „Lietuvos draudimas“, tiek ir UAB „Smart Claims“ vertino būtent sugadintas tvoros konstrukcijos detales ta apimtimi, kiek yra būtina tvoros konstrukcijos atstatymui į prieš įvykį buvusią būseną“. Kaip minėta, draudikas privalo atlyginti tik tokias išlaidas, kurios yra reikalingos apgadintam turtui atkurti į būklę, buvusią iki Įvykio. Draudikui nustačius,

[3] Patvirtina byloje esančios nuotraukos, kuriose užfiksuoti atlikti matavimai.

kad dalis tarp stulpų esančio tvoros segmento liko neapgadinta, o apgadinto tvoros segmento ilgis yra 4,5 metro, draudiko sprendimas atlyginti tik sugadintos tvoros dalies remonto išlaidas, laikytinas pagrįstu.

Nors pareiškėjas nurodė, kad dėl Įvykio negali tinkamai naudotis garažu, esančiu už tvoros, dėl to pareiškėjui yra būtina nuomotis pakaitines patalpas, įvertinus byloje esančių įrodymų visumą, šie pareiškėjo teiginiai vertintini kritiškai. Visų pirma, dėmesys atkreiptinas į tai, kad po Įvykio pareiškėjas draudikui nurodė atlikęs laikinus tvoros remonto darbus, kurių išlaidas draudikas pareiškėjui atlygino. Taigi, pareiškėjas turėjo galimybę tvorą, kad ir laikinai, atkurti taip, kad patekimas į garažą nebūtų ribojamas. Antra, byloje esantys įrodymai nepagrindžia pareiškėjo nurodomo garažo naudojimo pagal paskirtį fakto. Iš draudiko pateiktų *Google maps Street view* nuotraukų matyti, kad prie tvoros iš gatvės pusės auganti žolė nėra išvažinėta, ties įvažiavimu į garažą matyti paprastas tvoros segmentas, o ne vartai, taigi, sutiktina su draudiko pozicija, kad pagal pateiktus duomenis garažas nebuvo naudojamas pagal paskirtį ir Įvykis, įvertinus atliktus laikino remonto darbus, patekimo į garažą neapsunkino.

Kartu pažymėtina, kad nors pareiškėjas kreipimesi nurodė, jog reikalauja, kad draudikas atlygintų pakaitinių patalpų nuomos išlaidas, tačiau jokių duomenų, pagrindžiančių tokių patalpų nuomos faktą ir realiai patirtas išlaidas, į bylą nepateikė (nėra pateikta nei sutartis, nei duomenys apie nuomos kainą, nei konkreti iš draudiko reikalaujama patirtų išlaidų suma).

Atsižvelgiant į tai, kas pirmiau nurodyta, laikytina, kad pagal pateiktus duomenis draudikas pareiškėjo reikalavimą atlyginti pakaitinių patalpų nuomos išlaidas tinkamai vertino kaip nepagrįstą.

Atsižvelgdamas į tai, kas pirmiau nurodyta, ir įvertinęs byloje esančių įrodymų visumą, Lietuvos bankas daro išvadą, kad draudikas, vadovaudamasis transporto priemonių valdytojų privalomąjį civilinės atsakomybės draudimą reguliuojančių teisės aktų nuostatomis, tinkamai ištyrė ir įvertino Įvykio aplinkybes bei pagrįstai nustatė dėl Įvykio mokėtinos draudimo išmokos dydį.

Išvada

Vadovaujantis Lietuvos bankui pateiktų duomenų visuma, pareiškėjo reikalavimai mokėti papildomą draudimo išmoką, atlyginančią dėl Įvykio patirtą žalą, ir atlyginti pareiškėjui pakaitinių patalpų nuomos išlaidas atmestini kaip nepagrįsti.

Šiame sprendime dėl esminių šalių išdėstytų argumentų ir nurodytų aplinkybių pasisakyta. Kiti šalių argumentai ir (arba) nurodytos aplinkybės neturi esminės reikšmės Lietuvos banko sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliai atsakyti į kiekvieną šalių argumentą ir (ar) teiginį.[4]

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimus.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio Lietuvos banko sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui, prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius Arūnas Raišutis

[4] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.